

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การพัฒนาแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการจัดการ
บาดแผลอุบัติเหตุ แขนงฉุกเฉิน โรงพยาบาลจังหวัดลำพูน

ผู้เขียน นางเรณู แบนสุภา

ปริญญา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลผู้ใหญ่)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา สุคนธสรทรัพย์ ประธานกรรมการ
อาจารย์ ดร. สุภารัตน์ วังศรีคุณ กรรมการ

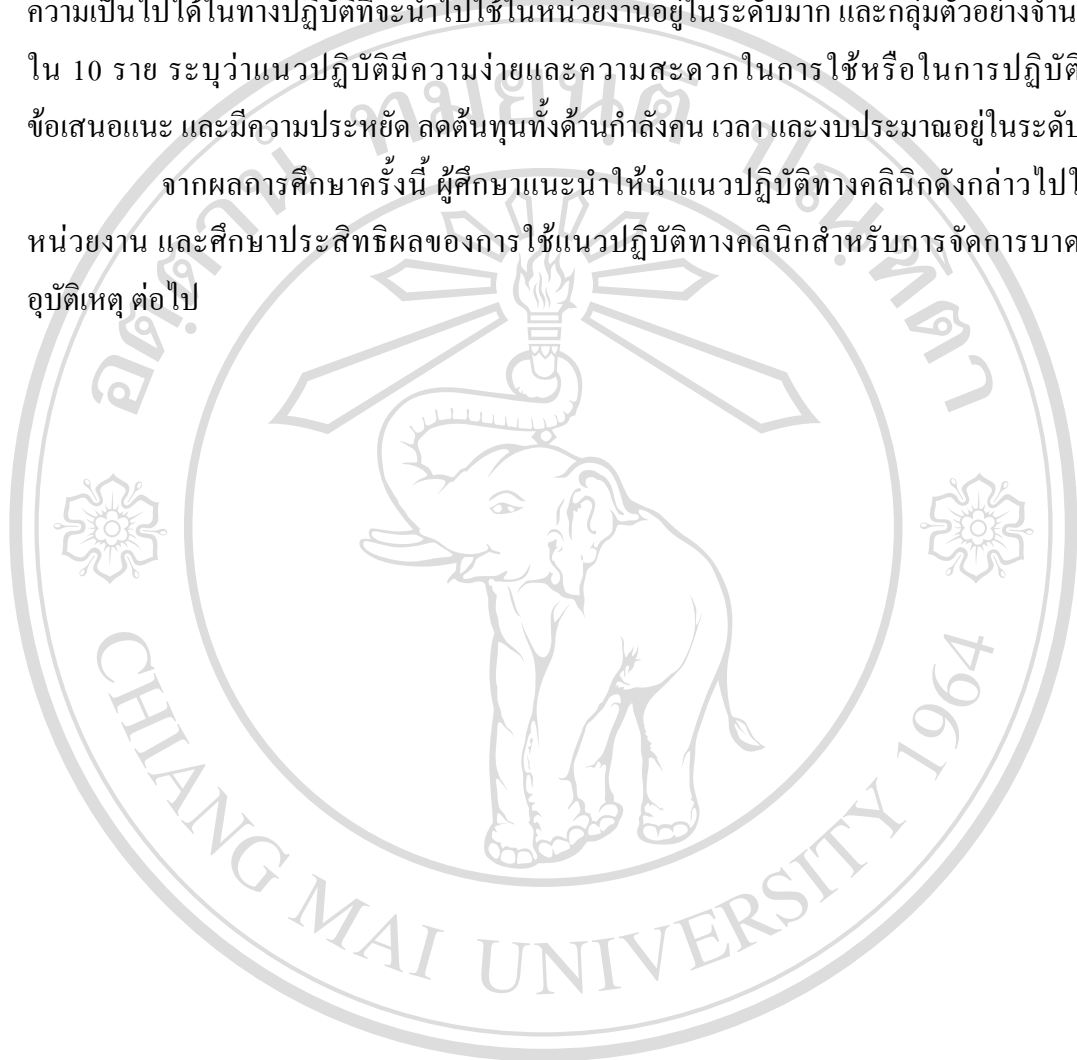
บทคัดย่อ

การจัดการบาดแผลอุบัติเหตุอย่างมีประสิทธิภาพ มีความสำคัญในการลดอัตราการ
ติดเชื้ของแผล การศึกษาเชิงพัฒนาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับ
การจัดการบาดแผลอุบัติเหตุในแผนกฉุกเฉิน โรงพยาบาลจังหวัดลำพูน โดยใช้กรอบแนวคิด การ
พัฒนาแนวปฏิบัติทางคลินิกของสภาการวิจัยการแพทย์และสุขภาพแห่งชาติ ประเทศออสเตรเลีย
(National Health and Medical Research Council [NHMRC], 1998) ที่แปลและประยุกต์โดย
ฉวีวรรณ ชงชัย (2548) และศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการจัดการ
บาดแผลอุบัติเหตุ แขนงฉุกเฉิน โรงพยาบาลจังหวัดลำพูนของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นพยาบาล
วิชาชีพในแผนกฉุกเฉิน จำนวน 10 คน โดยใช้แบบสอบถามการประเมินความสามารถในการ
นำไปใช้ของแนวปฏิบัติทางคลินิก ที่สร้างโดย พิคุล นันทชัยพันธ์ (2549)

ผลการศึกษา พบหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ใช้ในการพัฒนาแนวปฏิบัติทางคลินิกครั้งนี้
จำนวน 15 เรื่อง ดังนี้ การทบทวนงานวิจัยอย่างเป็นระบบ 1 เรื่อง งานวิจัยที่มีการสุ่มตัวอย่างเข้ากลุ่ม
1 เรื่อง งานทบทวนวรรณกรรม 1 เรื่อง และความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 12 เรื่อง จากการศึกษาครั้งนี้
จึงเป็นแนวปฏิบัติที่มีข้อเสนอแนะส่วนใหญ่จากผู้เชี่ยวชาญ ลักษณะแนวปฏิบัติทางคลินิกที่ได้
ประกอบด้วย 9 หมวด ได้แก่ 1) การประเมิน 2) การซักถามเฉพาะที่ 3) การทำความสะอาดผิวหนัง
รอบบาดแผล 4) การทำความสะอาดบาดแผล 5) การเย็บแผล 6) การให้ยาปฏิชีวนะ 7) การให้
ภูมิคุ้มกันบาดทะยัก 8) การตัดไหม และ 9) การดูแลแผลหลังการเย็บ สำหรับความเป็นไปได้ในการ

นำแนวปฏิบัติทางคลินิกไปใช้พบว่า กลุ่มตัวอย่างทุกราย ระบุว่าแนวปฏิบัติทางคลินิกมีความชัดเจนของข้อเสนอแนะ มีความเหมาะสมกับการนำไปใช้ในหน่วยงาน มีประสิทธิผลของการใช้ และมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติที่จะนำไปใช้ในหน่วยงานอยู่ในระดับมาก และกลุ่มตัวอย่างจำนวน 7 ใน 10 ราย ระบุว่าแนวปฏิบัติมีความง่ายและความสะดวกในการใช้หรือในการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะ และมีความประหยัด ลดต้นทุนทั้งด้านกำลังคน เวลา และงบประมาณอยู่ในระดับมาก

จากผลการศึกษานี้ ผู้ศึกษาแนะนำให้แนวปฏิบัติทางคลินิกดังกล่าวไปใช้ในหน่วยงาน และศึกษาประสิทธิผลของการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการจัดการบาดแผลอุบัติเหตุ ต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Independent Study Title Development of Clinical Practice Guidelines for Traumatic Wound Management in the Emergency Room, Lee Hospital, Lamphun Province

Author Mrs. Renu Bansupa

Degree Master of Nursing Science (Adult Nursing)

Independent Study Advisory Committee

Assistant Professor Dr. Achara Sukonthasarn Chairperson

Lecturer Dr. Suparat Wangsrikhun Member

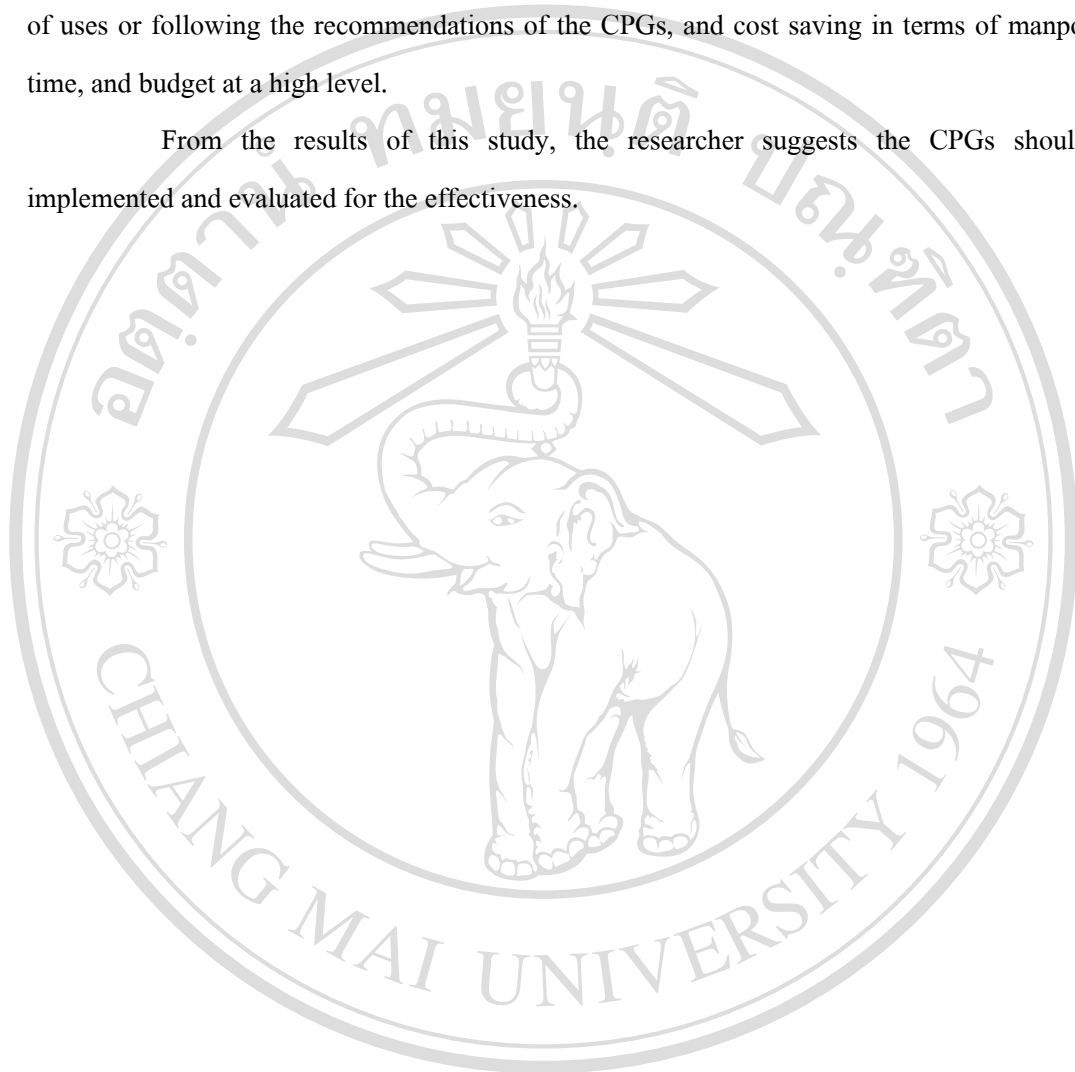
ABSTRACT

Efficient traumatic wound management is crucial for reduction of the wound infection rate. This developmental study aimed to develop clinical practice guidelines (CPGs) for traumatic wound management in the emergency room, Lee hospital, Lamphun province. The development of CPGs framework of the Australian National Health and Medical Research Council (NHMRC, 1998), translated and modified by Chaweewan Thongchai (2005), was used as a framework for this study. The test for feasibility of the CPGs was done with ten registered nurses working at emergency department, Lee Hospital, Lamphun province. The instrument used for data collection included the CPGs Feasibility Evaluation Questionnaire developed by Pikul Nantachaipan (2006).

The results of the study showed fifteen evidences able to be used in developing the CPGs, included one systematic review study, one randomized control trial, one literature review, and twelve expert opinions. From these findings, most of recommendations in this CPGs composed of expert opinions. Nine categories of CPGs included: 1) assessment, 2) local anesthesia administration, 3) skin cleansing, 4) wound cleansing, 5) wound suture, 6) antibiotic administration, 7) tetanus vaccination, 8) suture removal, and 9) wound care after suturing. The test for feasibility of the CPGs showed that all subjects reported the clarification of

recommendations in the CPGs, appropriateness, effectiveness, and feasibility of the CPGs implementation at a high level. In addition, seven of ten subjects rated the convenience and ease of uses or following the recommendations of the CPGs, and cost saving in terms of manpower, time, and budget at a high level.

From the results of this study, the researcher suggests the CPGs should be implemented and evaluated for the effectiveness.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved